

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

10 ΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 649

ΑΘΗΝΑΙ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1969

21^Η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967

«Η Έπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, δὲν ἦτο κίνημα προσώπων ἢ ὁμάδων ἢ κοινωνικῶν τάξεων. Ὑπῆρξεν ἔθνευγεροῖα. Ἐγίνε ὄχι μόνον διὰ τὰς περιστάσεις ἀσά ἐκινδύνευαν, ἀλλὰ καὶ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ ἔθνος ὅσα θεμελιώδη καὶ ἀπαραίτητα ἐστὲρ εἰς τὸ αὐτό».

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν ὑπάρχουν σπιγμαὶ κατὰ τὰς ὁποίας, ἐάν τοι λάσῃ αὐτοὶ μείνον ἀδρανεῖς καὶ δὲν προκωρῆσουν ταχέως, κινδυνεύουν νὰ εξαφανισθοῦν.

Εἰς αὐτὸ τὸ σπιγμαὶ εἶκον ῥῥασίῃ ἡ Χώρα μας πρὸς τὴν 21ης Ἀπριλίου 1967.

Αἱ θύραι τῆς Πατρίδας ἀναπέτασαν πρὸς ὄλους τοὺς ἐκθροὺς, μετὰ μείλιτον ῥῥον ἐκ βορρῆς Ἐρυθρὸν ὀλοκλήρωτο σπῆν.

Τὸ Κράτος ἐν αὐτῆσῃ ἀντιπῆκε πρὸς τοὺς πολίτας, εἰθιμμένους νὰ τὸ θεμεριώσῃ καὶ νὰ τὸ διατηρῇ ἀκόμη καὶ ὡς ἐκθρὸν, ὡς σφετεριστῶν τῶν ἰδίων τῶν δίκαιων. Νὰ τὸ περιφρονοῦν καὶ νὰ τὸ περιβιάζον ὡς ἀδικὸν γονεῖα τῶν συμφρονῶν τῶν καὶ νὰ τὸ πῶλεμον ὁ καθεὶς μετὰ τὸν τρόπον τῆσῃ.

Τὰ πῆλη ἐστῆσαν συνείδησιν ἀντικρατικὴν, ἐξελεσσομένην πῶλλakis εἰς ὄσασιν μείλιτον κινδύνων, ὡστε νὰ μὴ ὑπάρχουν πῆληρα ἀπαιδεῖται.

Οἱ πῆλη ἠνέστησαν τὸ Κράτος καὶ ὄσαν τοῦτο ὑπερτοῦσε ἀμφερῆ τὰ τὸ Κράτος ὡς Νόμον, ἐφ' ὄσον ἐπῆσαν τὸντο ἢ ὄσαν περιβιάζοντο ταῦτα πρὸς ὄσαν τῆσῃ ὀλοκλήρωτο, ἥτις ἦτο καὶ τὸ ἰδικὸν τῶν συμφρονῶν.

Αἱ ἀνθρώπων ἐστῆσαν πῆληρα ἀπαιδεῖται. Αἱ ἀξίαι τοῦ ἀνθρωπίνου μάχου ἐκλεσσομένην.

Ὁ ἔρωσ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἡ ἀγάπη τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα, διὰ τὰ ὁποία οἱ Πανέλληνες ἐπῆλθσαν πανάκρῶν πῆληρα, εἶκον τῆσῃ ὀλοκλήρωτο ὀλοκλήρωτο.

Τὸ ἀλικὸν αἶμα τῶν μαρτύρων, παλῶν καὶ νέων, οἱ ὁποῖοι ἐπῆσαν μετὰ πῆληρα τὸ αἶμα τοῦ θέντρον τῆσῃ ἐλευθερίας, εἶχε σκεδὸν ξεχασθῇ. Κανεὶς ἢ σκεδὸν κανεὶς δὲν ἐνδιεφέρετο διὰ τοὺς ἀνθρώπους πῶν ἐστῆσαν, δι' αὐτοὺς πῶν ἐστάθησαν φρουροὶ ἀκόμητοι ἐμπρός εἰς τῆσῃ ἰδέαν τῆσῃ Ἑλληνικῆς τῆσῃ τειχῃ, δι' αὐτοὺς πῶν ἐπῆσαν τὸ σπῆν τῶν τῶν ὀλοκλήρωτο εἰς τὴν σαρωτικὴν μανίαν τῆσῃ βαρβαρικῆς ἐπιβουλῆς. Ἡ Ἑλλὰς ἐκλυδωνίζετο εἰς τὰ ἀπῆσαν κύματῆ τῶν καιροῦ. Προσωρινῶς ἐδίδοντο νόθοι λύσεις, αἱ ὁποῖαι μόνον τὴν ἔθνησιν συνείδησιν ἠδύναντο νὰ ἐπισκιάσουν καὶ τὴν ἔθνησιν ὑπόστασιν νὰ διακυβεύουν.

Καὶ οὕτω, ἐν ὀνόματι «τῆσῃ Δημοκρατίας», διεπράττετο ἐν ἀκόμη ἐγκλήμα, ἡ διάλυσις τοῦ Κράτους.

Καὶ τὸ χειρότερον ἢ ψικαὶ τῶν νέων μας ἐκινδύνευον νὰ ἀπωλεσθοῦν.

Τὸ πνεῦμα τῶν δὲν τὸ ἐπῆσαν τῆσῃ χριστιανικῆς ἀληθείας τῶν φῶς. Δὲν τὸ ἐφῶτιζεν ἡ ἰερότης τοῦ Νόμου, ὁ ἔρωσ πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἐξέλιξιν.

Ὅλοι ἡμεῖς παρέστημεν μάρτυρες αὐτῆσῃ τῆσῃ καταστροφῆσῃ. Ἐνας ἀριθμὸς ἐξ ἡμῶν ἀντέδρα ἀναποτελεσματικῶς, παρὰ τὰς ἀνηξοσύτητας πῶν ἀντιμετώπιζεν, ὀλίγοι εἶκον παραδοθῇ δέομοι εἰς τὸ καταστροφικὸν καὶ διαβρωτικὸν ἔργον καὶ οἱ περισσότεροι, δυστυχῶς, διῆγον εἰς μίαν κατάστασιν «εὐδαίμονος ἀδρανεῖας».

Καὶ δὲν θὰ ἦτο μακρὰν, ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτῆσῃ, ἡ ὄρα, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ ἔθνος μας, ἡ Πατρίς μας θὰ ἔχανε τὴν πολιτικὴν, τὴν οικονομικὴν καὶ τὴν ἔθνησιν τῆσῃ ὑπόστασιν.

Πρὸ αὐτῆσῃ τῆσῃ καταστροφῆσῃ ἦτο ἱστορικὴ ἀναγκαιότης,

μία λύσις, μία κάποια λύσις. Μία ἐξοδος ἐκ τοῦ ἀδιεξοδῶ.

Εἶναι ἀξίωμα παραδεδεγμένον ὅτι καθεὶς τῆσῃ τὸ ὑπὲρ ὄριμον προκειμένον νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ μίαν μεγάλην προσπάθειαν, εἶναι ἀχρηστον διὰ ὄσαν.

Ἡ ὄρχουσα τάξις τῆσῃ ἐποχῆσῃ εἶχε καταστῆ ὑπερῶριμος καὶ φυσικὰ ἀδύναμος πρὸς ὄσαν, διὰ τὴν ἀποτροπὴν τῆσῃ ἐπερχομένησῃ ἔθνησιν συμφοράσῃ. Μία μόνον ὑπῆρξε σπῆν σωτηρίας, ὁ Στρατός. Καὶ ἀπῆσαν τὴν ἰδὴν ὄσαν. Καὶ ἐξέτέλεσεν ὁ Στρατός διὰ μίαν ἀκόμη ὄσαν τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα χρέος τοῦ.

Ὅλων τῶν ἔθνων τὰ μείλιτον ἱστορικὰ γεγονότα, οὐδέποτε κατὰ κανὸνα ὑπῆρξεν πῶν ἀκριβείας ἢ λογικῆς ἀριστετεχνίας, ἀλλ' ἐξῆσαν μίαν ὄσαν καὶ τὸ μῆκος.

Ἀντιθέτως πρὸς τὴν ὄσαν αὐτῆσῃ ἡ 21^η Ἀπριλίου 1967 ὑπῆρξε προῖον, ὄχι μόνον γεωγραφικῆσῃ πατριωτικῆσῃ αἰσθημάτος καὶ πόλμης, ἀλλὰ καὶ πῶν ὑποκινησῃ καὶ μαθηματικῆσῃ ἀκριβείας, ὡστε νὰ εἶπτεται ἡ μεταβολὴ ὄσαν αἰμακτικῆσῃ.

Καὶ τοῦτο ἐγένετο.

Καὶ ἦτο μείλιτον πρὸς τὸ ἔθνος πῶν ὄσαν. Τὸ ἐπίτευγμα τῆσῃ πῶν ὄσαν κατανῆσῃ καὶ δέος, ἐπῆσαν ὄσαν τῆσῃ ἀσυνθήκῃσῃ ἀναγνωρίσεως καὶ, σπῆν, τῆσῃ ἐπιτυχίῃσῃ.

Καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπῆσαν ὄσαν πῶν ὄσαν τῆσῃ ἐπιτυχίῃσῃ καὶ τῆσῃ προσφῆ 21^{ης} Ἀπριλίου τῆσῃ 21^{ης} Ἀπριλίου δὲν πῶν νὰ ἐπιπῆσαν τῆσῃ ἀπόστασιν τῶν ὄσαν, ἀπῆσαν τὴν ἐπιτυχίῃσῃ τῆσῃ ἐπιτυχίῃσῃ. Ἡ 21^η Ἀπριλίου τῶν πῶν ὄσαν τῆσῃ ὄσαν τῆσῃ ὄσαν.

ἦτο, θὰ ἔλεγε κανεὶς, μίαν ἐπανάστασιν ψυχῶν. Οἱ ἴδιοι οἱ Ἑλλῆνες ἐπῆσαν ὄσαν ἑνωσῆν τῶν ὄσαν τῆσῃ. Ἐρρίψαμεν πρὸς ὄσαν ἐν ὄσαν εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ ἐνδοξὸν παρελθὸν μας, εἰς τὸ ὄσαν πῶν καὶ τὸ ἀδέβαιον μέλλον καὶ εἶπτεται εἰς τὸν ὄσαν μας «ἀνάγκη σπῆναι».

Πορευόμεθα πρὸς τὸ καὶ παρελθόμεθα πρὸς τὴν καταστροφὴν, εἶναι ἀνάγκη ἐπιτακτικῆσῃ ἀνάγκη ζωῆσῃ καὶ θανάτου νὰ ἀλλάζωμεν πῶν καὶ... ἐγένετο φῶς».

Αὐτὸ ὄμως δὲν ἀρκεῖ. Πρέπει ὄλοι οἱ Ἑλλῆνες νὰ ἀποβάλουν τὸν κακὸν ἐαυτῶν τῶν, νὰ ἀποτοξινώσουν τὴν ψυχὴν τῶν ἀπὸ καθεὶς ὄσαν πῶν καὶ ὄλοι ὄλοι ὄλοι ἀς πορευθῶμεν πρὸς τὰ πεπρωμένα τῆσῃ φυλῆσῃ μας, πρὸς τὰς ἐπιταγὰς ἐκείνων οἱ ὄλοι ἠνάλωσαν καὶ ἔδωσαν ἑαυτοὺς διὰ νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸν τῶν αὐτῶν τὸ ὑπέρτατον ἀγαθὸν τῆσῃ ἐλευθερίας. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι θέμα τῶν ὄσαν, ἀλλὰ ὄσαν τῶν Ἑλλήνων, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, φύλου καὶ ἐπαγγέλματος.

Ἡ σπῆν τῆσῃ ἀναγεννώμενης Πατρίδος καλεῖ τοὺς Πανέλληνες εἰς μίαν ψυχικὴν ἑνωσιν, διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ μέλλοντος.

Καλεῖ τοὺς ἐπιστήμονας, καλεῖ τοὺς ἐπαγγελματίους, καλεῖ τοὺς βιατέκνας, καλεῖ τοὺς ἐργαζομένους, καλεῖ πρὸ πάντων ἡμῶς τοὺς διδασκάλους, εἰς μίαν ἐξόρμησιν διὰ τὴν δημιουργίαν μίαν νέας Ἑλλὰδος διὰ τὴν διάπλασιν τῆσῃ ψυχῆσῃ τῶν νέων Ἑλλήνων, εἰς τὴν μαγίαν τῆσῃ Ἑλληνικῆσῃ φύσεως, ὡστε οὕτω νὰ ἔχων τὴν σφραγίδα ἐνὸς ὑπὲρ τελείου δημιουργήματος. Μῆς καλεῖ, εἰς μίαν ἐξόρμησιν, ὡστε νὰ ἐπιπῆσαν τὴν φυλὴν μας εἰς τοὺς ἱστορικοὺς δρόμους τῶν μεγάλων πεπρωμένων τῆσῃ, μέσα εἰς τοὺς ὄλοιους καὶ μόνον δύναται νὰ συνεχίῃ ἐπαξίως τὴν περιλαμπρὸν ἱστορίαν τῆσῃ.

Ἐμπρός, λοιπὸν, πρὸς κατάκτησιν τοῦ μέλλοντος. Τὸ φῶς, τὸ ὄλοιον ἐκπέμπει ὁ ἥλιος τῆσῃ 21^{ης} Ἀπριλίου, φωτίζει τὸν δρόμον μας.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΟΥ

Υπό του κ. Γεωρ. Ε. Αραβανή (μετ')ντος διδ)λου

Η ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

κ. Βασ. Τάκη, διδ)λου Αμφίθεας Ζυλοκάστρου

Μέσα στην Ιστορική κίνηση για την διαμόρφωση του πολιτισμού διαπιστώνουμε διάφορα στάδια μερικούς σταθμούς, που έπισημαίνονται από τάσεις ανανεώσεως και μεταβολής, από έναν αγώνα του σκεπτόμενου ανθρώπου να γυρίσει πίσω στις αξίες του πολιτισμού και των πρωταρχικών του αλτίων, για ν' αντλήσει έμπνευση, να δανεισθή ιδέας να δεχθῆ επιδράσεις.

Μία Ισχυρή τάση και μία άκατανίκητη όρμη προωθεί τον άνθρωπο σε αύτοανάπτυξη και αύτοεξέλιξη.

Είναι γνωστό πως ο άνθρωπος δεν είναι ένα βν με στατικότητα, αντίθετως κρύβει μέσα του δημιουργικές δυνάμεις που τον προαγούν και τον καλυτερεύουν. Αυτός άλλωστε είναι ο βασικός λόγος του διαχωρισμού του από τα άλλα ζώια όντα τα όποια είναι ανέλικτα ή εξέλιση σε πολύ μικρό βαθμό.

Έτσι αυτός προικισμός «φύσει» με ιδιαιτερές δυνατότες αύτοδημιουργίας οδηγείται σε δοκιμές και απόπειρες, κινήσεις και ενέργειες, έφευρέσεις και έπινοήσεις που του καλυτερεύουν τη ζωή.

Ξεκίνησε από το σπήλαιο και τις λιμναίες κατοικίες, προχώρησε στα αρχιτεκτονικά έπιτεύγματα των ρυθμών για να καταλήξη στο σύγχρονο αιώνα της άστροναυτικής και του βιοστήματος. Με τον τρόπο αυτό δημιουργεί τις αξίες και τα ιδεώδη του. Τοποθετεί το Ιδανικό του στη ζωή και προσπαθεί να φτάση στο ύψιστο προορισμό του.

Άλλα ή καταπληκτική πρόοδος των φυσικών έπιστημών, ή ταχύτητα ανάπτυξης όλων των μέσων της συγκοινωνίας, τα περιοδικά, ο τύπος, ο κινηματογράφος και ή απόλαυση της ύλικής ζωής επέδρασαν τόσο, ώστε ή παρουσία του ύπερφυσικού στοιχείου να μὴν έχει καμμία αξία στη ζωή.

Ο σύγχρονος άνθρωπος φαίνεται πως έχει στεγνώσει τον έσωτερικό του χυμό με τις άπολαύσεις, το χρώμα, τα ταξείδια που άποτελούν τους κύριους φορείς των νέων Ιδανικών και αξιών του.

Έτσι ή πνευματική πορεία του άτομου περιπλανάται σε άνωφελεις άναζητήσεις χωρίς να δυνηθῆ έπαρκώς ο άνθρωπος να αξιολογήσει τα φαινόμενα στην όρθη κλίμακα των αξιών. Πιστεψε στη δύναμη της διανοίας του και περιφρόνησε τη θαυότερη ούσια του άνθρωπισμού του.

Είς την ύλικήν και οικονομικήν συνεξάρτησιν των ανθρώπων ή όποια αύξάνεται με τους συνεχεις ανανεωμένους τρόπους παραγωγής και συναλλαγών, αντίθετως ή ήθική και πνευματική έλευθερία και έν πολλοίς ή ήθική άσυνείδητος έδρον καταλλήλους συνθήκας για να πραγματοποιήσουν (Ρ. Ντοτρεν-Γενεύη).

Ότε το άτομο πρέπει να γνωρίση τη φύσι και τα έργα του θαδίζοντας την πνευματική του πορεία ως δημιουργήματα Θεού, τότε δεν διατρέχει τον κίνδυνον ν' άγαπήση τον κτίστην περισσότερο από τον κτίσαντα: τότε δεν θα κινδυνεύση να θυισθῆ και πάλι στο σκοτάδι της θαρβαρότητας.

Μπροστά, λοιπόν, σ' αύτη τη χαώδη έποχή, που οι άναχνιστικές δυνάμεις συνεκλόνησαν Ιδέας, έργα κι' αξίας και που ή άνθρωπιά και ή πειθαρχία στο καθήκον έθεωρήθησαν ως έλαττώματα, το χρέος του πνευματικού, του σκεπτόμενου

άνθρώπου σε όποιαδήποτε σκαπιά ή θέσι εύρίσκειται, είναι να σταθῆ πιστός στην ήθική και κοινωνικοπολιτιστική γραμμή που ή πολιτεία σαν άγρυπνο φύλακα έποθετήσε.

Ο σύγχρονος άνθρωπος και ειδικότερα ο σύγχρονος Έλλην δεν πρέπει να μείνη καθλωμένος στη φυσιοκρατική άτομικότητα, αλλά να λαχταρήση να γίνη μέτοχος στο βασίλειον της πνευματικότητας.

Αν για κάθε έποχή ή έπιταγή αύτη άποτελεί Ιερό χρέος για τον Έλληνα πολίτη, για την σημερινή έποχή άποτελεί καθήκον και άναγκαιότητα να βοηθήση με όλες τις δυνάμεις του πνευματικού του είναι στην άναγεννητική προσπάθεια του τόπου του.

Τό μέλλον έχει άνάγκη από ανθρώπους με έρευνητικότητα, αλλά και αύτοπειθαρχία, με αύτοσευθνή με άβολη και έσωτερική για τον συνάνθρωπο άγάπη με πνεύμα ειρήνης που θα εξασφαλίζη την ειρηνική διοίωση σ' όλα τα άτομα κι' όλους τους λαούς.

Γι' αυτό άκρίβως τό νέο παιδαγωγούμενο άτομο έχει άνάγκη να ζήση μέσα σε μία άπόφαυρα πνευματικής άνωτερότητας έχει άνάγκη να διαπλάσθῆ και να άποθῆ προσωπικότητα έλευθερη γνήσια, ήθική με τη συνειδητή εϋθύνη των πράξεών της.

Στό 21ον άρθρον της Παγκοσμίου διακηρύξεως των δικαιωμάτων του ανθρώπου διαβάζομε πως ή Άγωγή όφείλει να έπιδώκη την πλήρη εκκόλαψη της άνθρωπίνης προσωπικότητας και την ένισχυση του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Αν τό άτομο έται διαπαιδαγωγηθῆ θα διαφυλαχθῆ από την ήθική κτώσι της τραγικής έποχής μας και θα διατηρήση την έπίθωσι της φυλής του.....

Τό Έλληνικό άτομο - αυτό μας ένδιαφέρει και στην έπίτευξι αύτη της προσπάθειας προσφέρομε όλο τό νεανικό μας ζήλο κι' ένθουσιασμό στο παιδευτικό έργο που έπιτελούμε - θα μορφωθῆ μόνο με βási τις άρχές και της έπιδιώξεις του Έλληνοχριστιανισμού.

Με τό Έλληνοχριστιανικό ιδεώδες στερεώνομε άσάλευτα την πίστι και τα θιώματά μας στο άθάνατο Έλληνικό Πνεύμα και στις ύγιεις έπιδιώξεις του Χριστιανικού Πολιτισμού. Η μόρφωση του ανθρώπου τον όποιον οι Έλληνες άνεκάλυψαν έντός του ανθρώπου άποτελεί τό ύψηλότερο κι' ευγενέστερο καθήκον της άρχαίας παιδείας και τον ιδεώδη σκοπό προς τον όποιον διαρκώς έτεινον οι Έλληνες.

Μία σύντομη άναδρομή στο ιστορικό παρελθόν θα μας δείξη πως ο Όμηρος ο Ησαόδος, οι Πυθαγόρειοι, ο Σόλων, ο Πλάτων κ. ά., άποτελούν τους προδρόμους του Έλληνοχριστιανικού πνεύματος, από τό όποιον προήλθεν τό «ού τό ζήν περί πλείστου ποιητέου, αλλά τό εδ γήν».

Με τό Έθνικόν ιδεώδες κρατείται δεμένος ο Έλλην με τό πατρικό χώμα. Περισσότερο από κάθε άλλη έποχή σήμερα ο Έλλην πρέπει να τρέψη άπερίοριστη άγάπη προς τό Έθνος του. Νά ένδιαφέρεται γι' αυτό, να διαφυλάττη την έσωτερική και εξωτερική του άσφάλεια και να άντλή δύναμι άπ' αυτό για την εκπολιτιστική του δημιουργία.

Τό χρέος του Έλληνος σήμερα

Η γραφειοκρατία στη χώρα μας ύπηρετῆ πάντοτε ή τροχοπέδη της κρατικής διοικητικής μηχανής. Καί άν σήμερα είναι άνάγκη να τερματισθῆ ή θραυλεία της στη δημοσία διοίκηση, άλλα τόσο είναι έπιτακτική έπιταγή των καιρών να λήξη ή κυριαρχία της έπί της Έκπαιδύσεως. Διότι, ενώ ο δάσκαλος είναι πρώτα άπ' όλα και πάνω άπ' όλα «δάσκαλος», έχει καταντήσει γραφειοκράτης και άσχολεϊται και διεκπεραιώνει χιλιάδες έγγραφα, τόσα πολλά μάλιστα, που πολλές φορές, άλλες ύπηρεσίες, καθαρά γραφειοκρατικές δεν μπορούν να τον συναγωνισθούν.

Άλλά όταν ο δάσκαλος, και κυρίως εκείνος του Μονοθεσίου, είναι ύποχρεωμένος να ένεργη «μία τη λήψει», εις σωρείαν έγγραφων, συντάσεων πληθύν άναφορών, εκθέσεων πινάκων, δελτίων, καταστάσεων κ.τ.λ., να ένημερώνη άρχεία, εισερχόμενα, πρωτόκολλα, διεκπεραιώνων, και τόσα άλλα, είναι έπιμένον να δυσχεραίνεται στο καθ' αυτό έργο του, που είναι ή διδακτική έργασια.

Εκείνη πάλιν ή Σχολική Έφορεία είναι ο πιο μεγάλος θραυτής. Συνεδριάσεις, πρακτικά, άκριβή αντίγραφα, πρωτόκολλα, άποσπάσματα πρακτικών προϋπολογισμοί, άπολογισμοί, τιμολόγια, άποδείξεις, χαρτόσημα, κρατήσεις, έντάματα, γραμμάτια, καταθέσεις, άναλήψεις καταθέσεων κατόπιν «εκευρωμένου» πρακτικού και τόσα άλλα «ήχηρά παρόμοια», που μεταβάλλουν τό δάσκαλο σε οικονομικό ύπάλληλο. Δεν είναι όμως.....

Τό Υπουργείον έπιχορηγεί τα σχολικά ταμεία. Ο Όργανισμός Σχο-

λικών Κτιρίων τό Ιδιο, τα Νομαρχιακά Ταμεία έπίσης. Τούς θόθρους όμως, τα άποχωρητήρια, τις περιφράξεις, τις έπεκτάσεις, τις έπισκευές, τις προμήθειες τις κάνει ο δάσκαλος. Καί του ζητούν σκαριφήματα και σχεδιαγράμματα, δημοπρασίες, προϋπολογισμούς δαπανών, έπιθλεψη τεχνικών έργασιών, σαν να είναι τεχνικός ύπάλληλος. Δεν είναι όμως.....

Υπάρχουν περιφερειακές τεχνικές ύπηρεσίες, ύπάρχει ο Ο.Σ.Κ, Στέλνουν όμως μόνο σχέδια και διατάξεις. Έτσι οι τεχνικοί μεταβάλλονται σε γραφειοκράτες και οι δάσκαλοι σε μηχανικούς. Ός ποτέ όμως;

Πρέπει κάποια μέρα να μπουν τα πράγματα στη θέσι τους. Ο δάσκαλος δεν είναι διοικητικός ύπάλληλος, δεν είναι οικονομικός, ούτε τεχνικός. Είναι εκπαιδευτικός, είναι «δάσκαλος». Δεν μπορεί, δεν πρέπει, δεν έπιτρέπεται να κατατρέχεται με έργα για τα όποια ή πολιτεία πληρώνει και εκπαιδευτικούς πιο άρμόδιους και ειδικούς. Διότι άν πρόκειται οι δάσκαλοι να φτεϊνούν σχολικά κτίρια, άποχωρητήρια, και μάντρες, τότε οι τεχνικές ύπηρεσίες τι θα κάνουν; Καί οι μηχανικοί;

Είναι νομίζω, καιρός ο δάσκαλος να άφραθῆ άπερίσπαστος στη δουλειά του. Καί για να γίνη αυτό χρειάζεται πρώτ' άπ' όλα, να τυποποιηθῆ γενικά και να άπλοποιηθῆ στο μέγιστο δυνατό σημείο, άφοϋ περιορισθῆ, στο άπόλυτας άπαραίτητο, ή γραφειοκρατική έργασια του δασκάλου.

Νά άπλοποιηθῆ ο νόμος περί σχολικών έφορειών, ή, τολμάχιστον, να άπλορευθῆ ή λαθιρυνθώδης διαδικασία της νομοθεσίας περί των δαπανών. Για τα έργα που απαιτούν δαπάνες πάνω από ένα ώριμόνο ποσό, λ.χ. πάνω από 2 χιλιάδες, να χρηματοδοτηται όχι ή σχολική έφορεία αλλά ο άνάλογος φορέας (π.χ. Τεχν. Υπηρεσία), που θα εκτελή τό έργο και θα τό παραδίδη έτοιμο στη Σχολική Έφορεία. Η τελευταία να χρηματοδοτηται μόνο για τα τακτικά έξοδα λειτουργίας του Σχολείου (καύσιμη ύλη, καθαριότητα, γραφική ύλη, ύδρευση, θέρμανσις, μικροεπισκευές κ.τ.λ.), ή δε δικαιολόγησι των δαπανών να γίνεται χωρίς τον κυκεώνα των σημερινών διατυπώσεων, αλλά με μία άπλη διαδικασία και ύπό την άπόλυτον εϋθύνην του δασκάλου, ύποκειμένου ανά πάσαν στιγμήν εις τον έλεγχον παντός προϊσταμένου ή ειδικά έντεταλμένου.

Έτσι θα μωρήσει ο δάσκαλος να άφιερωθῆ στο έργο του, χωρίς να μεριμνά περί άλλων και, πρό παντός, χωρίς να άσχοληται με έργα που είναι και πέραν των δυνατοτήτων του αλλά και εκτός των όριων του καλώς έννοσμένου προσορισμού του.

είναι να συμβάλῆ με όλον τό έσωτερικό δυναμισμό της ψυχής του για τό άνωψοσι του Έθνους του.

Με τό οίκογενειακό Ιδεώδες τό άτομο θα συνδεθῆ πιστά κι' αλόνητα με την πατρική οίκια. Θα γιγαντώση μέσα του τό αίσθημα της άσφαλείας για τα άγαπημένα του πρόσωπα. Τον πατέρα και τη μάνα. Θα συντελεσθῆ ή κοινωνικοποίηση και ο άνθρωπισμός του. Τό Ιδεώδες αυτό θα θερμάνη την τρυφερή ψυχή του παιδιού θα τό γιγαντώση και θα παραδώση στο Έθνος άργότερα έτοιμο για τό μεγάλο θῆμα της ζωής.

Θρησκεία - Πατριδα - Οίκογένεια, τό τρίπτυγο των μεγάλων έπιδώξεων κι' όραματισμών. Τό χρέος του σύγχρονου άτόμου και ή άναγκαιότητα της Έλληνικής έπιταγής αυτό έπιβάλλει.

Αν ο σύγχρονος άνθρωπος, ο σημερινός Έλλην πολίτης εύρη την πλήρη ολοκλήρωσι του με την κατευθύσει αύτη τότε έπέτυχε να συνειδητοποιήση την έσωτερικήν του άναγκαιότητα στην όρθολογική κλιμάκωσι των αξιών του άληθούς πολιτισμού.

ΠΕΤΡΟΥ Π. ΠΑΠΑ-ΙΩΑΝΝΟΥ:

TETRAPLIA APHOMHTIKHS: A B Γ Δ E ΣΤ

TETRAPLIA GRAMMATIKHS: B Γ Δ E ΣΤ

Τά ως άνω δεύτερα τεύχη των τετραδίων Αριθμητικής και Γραμματικής είναι κατάλληλα για την άσκησι των μαθητών κατά τους τελευταίους μήνες του σχολ. έτους, καθώς και για την άπασχόλησι τους κατά τις θερινές διακοπές.

Ζητήσατέ τα στα βιβλιοπωλεία προς 7 δρχ. τό καθένα

ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΝΕΟΝ

Του μετ' ντος Δ) λου Νίκου Γαζούλη

Ἐμεῖς οἱ νέοι, τῆς Φιλίης πρωτόλουθα λουλούδια, ὠραίας γῆς δροσόσταμο, φρυγμένου τόπου ἐλπίδα, τοῦ διχασμοῦ γυμνάστερνοι τ' ἀβυσσολέα ζούδια μέ τοῦ Ἀπριλῆ τῆ λαμπρῆ ἄς πολεμοῦμε ἀχτίδα!

Μέσα μας κι' ἔξω κι' ὡς ἐκεῖ τοῦ ὀ νοῦς ἀρνίεται τ' ἀκρια πλάστης νά ρθῆ καλὸδεχτος τοῦ Νῶε τὸ περιστέρι, νά γίνῃ ἀγάπη ὁ σπαραγμός, χαρᾶς ἡ ὀδύνη δάκρυα, τὴν προκοπὴ τὸ ἀδέρφωμα σὺν εὐλογίᾳ νά φέρῃ!

Ἕνας σκοπὸς τῆ σκέψι μας νά κυβερνᾷ, μὰ πίστι νά μᾶς ἀγιάζῃ τὴν ὀρμὴ ἰοξοδρομᾷ καμμία σ' ἔσους θρησκείονται σὸ φῶς με τὴν Ἑλλάδα χριστῆ κάθε ψυχῆ Ἀκρόπολις! κάθε καρδιά Ἐκκλησία!

Κι' ἂν στήθουν θρόγια τ' ἄματα μωσσοστρατα οἱ σειρήνες, ἀγαπημένους οἱ ζωθῆς ἂν μᾶς καλοῦν κι' οἱ πλᾶνα, σὸ φέμμα ἐμεῖς ἐνάντια, μέ λίγες μόνο ἀχτίτες, τὸ πῖδ λαμπρὸ θά πλέξοιμε στὸν ἄνθρωπο σφεφάνι...

ΝΟΣΟΚΟΜΙΑΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελ.)
τοῦ παρόντος θεωρεῖται ὁ σύζυγος, ἐάν αἱ ἐκ πάσης πηγῆς εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος πρόσδοσι αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀνώτερα τῶν χιλίων (1.000) δραχμῶν μηνιαίως, προκειμένου δὲ περὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν δύο χιλιάδων (2.000).

γ. Τὰ νόμιμα, νομιμοποιητὰ ἢ θετὰ τέκνα τοῦ ὑπαλλήλου καὶ τὰ φυσικὰ τέκνα γυναικῶν ὑπαλλήλων ἐάν, τὰ μὲν θῆλαια εἶναι ἀγνα, τὰ δὲ ἄρρενα εἶναι ἀνήλικα καὶ ἀγνα, ἢ ἐνήλικα μὲν ἀλλ' ἀνίκανα περὶ ἀσκήνιο οὐδὴποτε θισποριστικοῦ ἐπαγγέλματος λόγω διαρκοῦς σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀναπηρίας, τῆς ἀνικανότητος αὐτῶν θεσπισμένης διὰ γνωματεύσεως τῆς οἰκείας Α)θμίου Ἰγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Ν. 18 11)51.

Τὰ ἐνήλικα ἄρρενα τέκνα τοῦ ὑπαλλήλου τὰ φοιτῶντα εἰς Ἀνωτάτας ἢ Ἀνωτέρους Σχολὰς τῆς ἡμεδαπῆς δικαιοῦνται κατ' ἐξαιρέσει νοσοκομειακῆς μόνον περιθάλψεως εἰς Κλινικὰς Ββ θέσεως, ἀσχετῶς τὸν θεσμοῦ τοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὸν χρόνον τῶν σπουδῶν τῶν ὅστις δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῆ τὸ ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς οἰκείας Σχολῆς ὀριζόμενον.

δ. Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ, ἐφ' ὅσον αἱ ἐκ πάσης πηγῆς εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος πρόσδοσι ἀμφοτέρων ἀθροιστικῶς λαμβανόμενα, δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2000) μηνιαίως καὶ προκειμένου περὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως ὡς ἐσωτερικῶν ἀσθενῶν

τὰς δραχμὰς τέσσαρας χιλιάδας μηνιαίως.

Ἐάν ἐν ζωῆ εὐρίσκειται μόνον ὁ εἰς τῶν γονέων ἐφ' ὅσον αἱ πρόσδοσι αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνουσι κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις τὸ ποσὸν τῶν 1000 δραχμῶν ἢ 2000.

ε. Αἱ ἀγναὶ ἀδελφαί, ἐφ' ὅσον αἱ ἐκ πάσης πηγῆς εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος πρόσδοσι αὐτῶν καὶ τῶν γονέων τῶν ἀρθροιστικῶς λαμβανόμενοι, δὲν ὑπερβαίνουσι τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τριῶν χιλιάδων μηνιαίως καὶ προκειμένου περὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως ὡς ἐσωτερικῶν ἀσθενῶν τὸ ποσὸν τῶν 6.000. Ἐάν εὐρίσκειται ἐν ζωῆ ὁ εἰς ἐκ τῶν γονέων ἐφ' ὅσον αἱ πρόσδοσι αὐτοῦ καὶ τῶν ἀγῶνων θηλέων ἀδελφῶν τοῦ ὑπαλλήλου δὲν ὑπερβαίνουσι κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις τὰ ποσὰ τῶν 2000 ἢ 4000 καὶ ἐπὶ ὀρφανῶν πατρὸς καὶ μητρὸς ἐάν δὲν ὑπερβαίνουσι τὰ ποσὰ τῶν 1000 ἢ 2000 μηνιαίως.

—
Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θά δημοσιευθῆ ἡ ἀμμετοχὴ τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰς διαπύνας περιθάλψεως κ.λ.π. ὑπὸ τῆς διδοῦς Βικτωρίας Παναγοπούλου.

ΔΗΜ. ΣΙΑΦΑΡΙΚΑΣ
Ἰπτάλληλος - Ἰγὸς Ἐκπαιδευτικοῦ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Τὴν 16ην Μαρτίου ἐδόθη διὰ εἰς ὑπὸ τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ Δημ. Ἐκπ)σεως Ἀμφιλοχίας κ. Θεοδ. Πλᾶ εἰς τὴν αἴθουσαν Μαθητικοῦ Οἰκοτροφείου Ἀμφιλοχίας με θέμα «Πρέπει ν' ἀνοίξουν οἱ ὀδοί».

Ἡ ἀμιλλα αὐτῆ δύνανται νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς μοναδικὴ στὸ εἶδος τῆς, καὶ εἶναι ἡ πρώτη πνευματικὴ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν κατοίκων, ἐδημιούργησεν δὲ ἀρίστους ἐντυπώσεις εἰς τὸ ἀκροατήριον.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ἡ Διοικήσις τῆς Δ.Ο.Ε. παρακαλεῖ τὰ Διοικ. Συμβούλια τῶν Συλλόγων, ὅπως μεριμνήσωσι διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς συνδρομῆς τῶν.

“ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ, ΘΑΝΑΤΩ ΘΑΝΑΤΟΝ ΠΑΤΗΣΑΣ...”

Τοῦ κ. Παν. Ν. Τσακωνα διδασκάλου περιφ. Πύργου

Ἐγκανίσις τῆς αἰωνιότητος. Ἐκ τοῦ κενοῦ τάφου τοῦ Χριστοῦ ἐξεπήγασεν ἡ ἀθανασία, ἡ αἰωνιότης καὶ ἡ ἀγάπη.

Ὁ ἄνθρωπος ἀισθάνεται καθημερινῶς τὴν στενότητα τῆς υπάρξεως του, τὴν μονομερείαν του πρὸ τοῦ ἀπολύτου φωτός τῆς Θεότητος. Αἰσθάνεται πῆσιον ἐκ τῆς ἰδέας τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἀπειλεῖ ἐρχόμενος νὰ ἐξαφανίσῃ τὰ ἰδανικά του. Μία διαρκὴς σύγκρουσις ὀφίσταται μέσα μας μεταξὺ τοῦ κατωτέρου μέρους τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ ἀνωτέρου ὅπου ἐνδιατρίβουν τὰ ἰδανικά μας καὶ ἐπιζητοῦμεν λύτρωσιν. Ἡ ζητοῦσα τὸν λυτρωμὸν καὶ τὴν μακαριότητα ψυχῆ, καταυγάζεται εἰς τὴν παροδικὴν ταύτην ζωὴν ἐκ τοῦ καταπεμπομένου ἐκ τῆς Ἀναστάσεως φωτός, δι' οὗ ἀνοψοῦται ὁ ἄνθρωπος ὑπεράνω τοῦ παροδικοῦ καὶ σώζει τὴν πνευματικὴν του φύσιν ἐντός τοῦ κόσμου τούτου, ὅστις ἀπειλεῖ ν' ἀφανίσῃ αὐτήν. Χωρὶς Ἀνάστασιν ὁ θῖος θ' ἀπέβαινε σενός, σκηθρῶπος καὶ ἀγνοος. Ἄνευ τῆς καταπατήσεως τοῦ Θεοῦ, αἱ ὀψιστοι ἀξίαι τῆς ἀνθρωπίνης υπάρξεως, ὁ Θεός, ὡς ὀψιστον ἀγαθόν, ἡ ψυχῆ, ἡ λύτρωσις, εἰς οὐδὲν θά ὀφέλουσιν καὶ θ' ἀπετέλουσιν ματαιοπιστῶν ἐμπρὸς εἰς τὸ ἀδυσώπητον παροδικόν καὶ πεπερασμένον καὶ σκιῶδες τοῦ κόσμου τούτου.

Ἀλλὰ μετασηματίζομεν τὴν πραγματικότητα τοῦ θῖου μας διὰ τοῦ φωτός τὸ ὀποῖον ρίχνει εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον ἢ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις. Ἐκ τῆς νοσταλγίας τοῦ λυτρωμοῦ ἐξεπήγασεν ὀτι ἐγγενὲς καὶ ὀτι ὀψηλὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ ἀνθρωπότης εἰς τὸν κύκλον τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ ἀνθρωπότης φύσις θῖρη εἰς τὸν Ἀναστάντα Χριστὸν τὸν πλήρωμά τῆς.

Ὁ Χριστὸς «ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θανάτων πατήσας...».

Αὐτῆ ἡ ἀνάστασις, αὐτῆ ἡ παραβίασις τῶν δεσμῶν τοῦ Ἄδου εἶναι τὸ κέντρον, εἶναι ἡ καρδιά τῆς Ὄρθοδόξου πνευματικότητος. Ὁ Ἰησοῦς ἐλάθει τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ μαζί τὸν Θεάτον καὶ τὸν ὀπέφεραν πλήρως διὰ νὰ τὸν ἀκυρώσῃ με τὴν «ἐν δυνάμει ἀνάστασιν Του καὶ ἀνάληψιν Του εἰς τὸ οἰκείον περιθάλων τῆς Θείας Φύσεως καὶ νὰ θεώσῃ τὸν ἄνθρωπον. Ὅλα τὰ πάθη τὰ ὀποῖα ὀπέφεραν, μετεμορφώθησαν με τὴν Ἀνάστασιν σ' ἓνα θριαμβευτικὸν γεγονός Σωτηρίας, αἰώνια παρόν, διότι «καὶ ἐν τῷ σώζειν» ὀπάρχει ὁ Χριστὸς ὡς Σωτῆρ. Τὴν θέσιν τοῦ Θεοῦ τὴν ἔπῃρε ἡ νίκη. Καὶ μετέχει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ αὐτῆ τὴν ἐπιγίγειον ζωὴν τὸ θριαμβοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἄγιου Πνεύματος ἔχει παρούσαν τὴν ὀδὸν τῆς Σωτηρίας. Ἡ δὲ προσφορὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Χριστοῦ γίνεται χωρὶς ἐπιφυλάξεις. Ὁ Χριστὸς μᾶς ἐμπιστεύεται τὸ ἑαυτὸν Του τελείως, ἀλλ' ἡμεῖς κατὰ τὴν ἰδίαν δυνάμιν καὶ ἰκανότητα πρὸς Θεῖον ἐνόρσασιν ἢ διαίσθησιν, ἐκφράζομεν τὸ ἀνάλογον μέτρον τῆς ἀποδοχῆς καὶ τοῦ θιώματος τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς Ἐνσαρκώσεως καὶ Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ ὀττω εἰσὶ μὲν πιστεύσασιν γέγονεν αἴτιος σωτηρίας αἰώνια, τοῖς δὲ ἀπειθήσασιν, ἀπιστίας ἔλεγχος».

Τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως ἐγεφώσεν γῆν καὶ οὐρανὸν εἰς ἓν καὶ ὁ φραγμὸς τοῦ Θεοῦ δὲν χωρίζει τὴν ἀνθρωπότητα ἐκ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἡ δὲ «Βασι-

λεία τῶν Οὐρανῶν» προέβαλεν ὡς ἀπαιτήσιν τὴν τελείαν ἀλλαγὴν καὶ κάθαρσιν τῆς ζωῆς. Κάθαρσις καὶ μετάπλασις τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ὀλοκλήρου με εὐρύτερον νόημα καὶ εἰς εὐρύτερα ἐπίπεδα. Τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ ἀνήκουσιν εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν καὶ ὡς ἐνάρετος ζωὴ διεκρηύχθη ἡ ἐξυμνήσεισι τῆς θείας φύσεως τοῦ Θεοῦ. Ἡ μεγάλη ἀμοιβὴ συνίσταται εἰς αὐτὸ «τὸ ὀπρετεῖν», διότι «...ὀστις θέλει νὰ γίνῃ μέγας ἐν ὀμῖν, ἄς ἴηται ὀπρέτης ὀμῶν...». Μέσα εἰς τὸ λευκὸν φῶς τῆς Βασιλείας Του δὲν νοοῦνται προσημῆσις, προνομία, ἀλαζονεία, ὀτε ὀλαδῆποτε ἀμοιβῆ ἐκτός ἀπὸ τὴν Ἀγάπην.

Ὁ Κύριος διὰ τῆς ἀναστάσεως Του καὶ τῆς ἐν Ἀδῆ καθόδου Του, ἴησι εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς δόξης Του, ἐλευθέρωσι τὸν παλαιὸν Ἀδάμ ἀπὸ τὰ σκοτάδια καὶ τὸν θάνατον κι ἔθεσε τὰ θεμέλια μιᾶς νέας ζωῆς διὰ ὀσους ἐνόρσονται μαζί Του. «Ἐχοντας ἐλευθέρωσι» λέγει ὁ Ἄγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός - ἐκεῖνος ποῦ ἴησαν θεμένοι, ὁ Χριστὸς ἐξαγόρσεν ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, ἀνοίγοντας σ' ἐμᾶς τὸν ὀρόμον τῆς Ἀναστάσεως».

Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὀποῖαν ἐγκανίσαμεν ὁ Χριστὸς εἶναι πράγματι παρούσα. Παρόν ὁ Χριστὸς με τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν Του, ἐν προσδοκίᾳ δι' ἡμᾶς, διὰ τὴν Σωτηρίαν μας, διότι ἀνάωξεν ἡμῖν Παραδείσου τὰς πύλας.

ΠΑΝ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ

ΑΡΗ ΔΙΚΤΑΙΟΥ «ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ»

Μὲ τὸν γενικό τίτλο «ΜΑΝΑ» ἐκυκλοφόρησε τὸ θιβλίον τοῦ κορυφαίου μας ποιητοῦ Ἀρη Δικταίου, τὸ ὀποῖον ἀποτελεῖ Ἀνθολογία ἀπὸ τῆς Παγκόσμιοι Ποίησης - Πεζογραφίας καὶ Θεᾶτρο. Ἡ ἔκδοσις εἶναι πολυτέλις καὶ τιμῆ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐκδοτικὴ Παραγωγή. Ἐκδοσις ἐπικαιρος γιὰ τὴν γιορτῆ τῆς Μᾶνας. Περιλαμβάνει: Ποιήματα - Πεζογραφήματα καὶ Θεατρικὰ ἀποσπάσματα Ἑλληνικῶν καὶ ἔξωτων ἀπὸ τὸν ὀμῖρον ὡς σημερᾶ καὶ εἶναι πραγματικὰ τὸ ἀκατάλυτο μνημεῖο τοῦ λόγου πρὸς τὴν μητέρα καὶ ὕμνος γιὰ τὸ ἰερὸ περὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν μητρότητα θέμα. Ἐπὶ πλέον ἡ ἔκδοσις περιέχει τὸ βασικὸν μελέτημα: «Ἡ Μητέρα στὴ θεματικὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ποίησης» καθὼς καὶ βιογραφικὰ καὶ κριτικὰ σημεῖωματα γιὰ τοὺς Ἑλληνας καὶ ἔξωτους ἀνθολογοῦμένους. Κατάλληλο καὶ ἀπαραίτητο βιβλίον γιὰ κάθε ἐκπαιδευτικὸ καὶ κόσμια κάθε σχολικῆς βιβλιοθήκης. Τιμὴ πώλησεως βιβλιοπωλείων δραχμαὶ 220. Διὰ τοὺς Ἐκπαιδευτικούς δραχμαὶ 170. Ἀποστέλλεται ταχυδρομικῶς ἐπὶ ἀντικαταβολῆ καὶ ἀνευ ταχυδρομικῶν.

Ἐκδοσις: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ἸΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 6 - Τ.Τ. 143 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. : 638-343

Ι. ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗ - Γ. Ι. ΠΑΠΑΔΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΟΜΟΙ 3 ΣΕΛΙΔΕΣ 1.600

Ἐκδοσις 1967 - 1968 Τιμὴ διὰ τοὺς Ἐκπαιδευτικούς δραχμὰς 500, διὰ τὰς Σχολικὰς Ἐφορείας δραχμὰς 600. Ἀποστέλλεται ἐλευθέρων ταχυδρομικῶν τελῶν ἀπὸ τὸν κ. Γεώργ. Παπαδάκη, ὀδὸς Πρωτοπαπαδάκη 4 - Ἀθήναι Τ.Τ. 220. Τηλ ἐφ. : 842.546

«ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»

ΕΛΛΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ΕΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15α - ΑΘΗΝΑΙ - (Τ.Τ. 118)
ΤΗΛΕΦ. 236.547 - 221.316

•
Ετήσια συνδρομή του Διδασκαλικού Βήματος... Δρχ. 60.—
Τιμή του φύλλου..... » 1.50
Διά τας Σχολικάς Έφορείας..... » 50.—

«DIDASKALIKON VEMA»

Organ of the Federation of Elementary Teacher's of Greece
Branch Office : 15a Xenophon St., Athens Greece (118)

«DIDASKALIKON VIMA»

(Tribune des Instituteurs)

Organe Officiel de la Fédération des Instituteurs de Grèce
Bureaux : 15a, Rue Xénophon, Athènes Grèce (118)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

Έξ όλων αναγνωρίζεται ότι την εκπαίδευσιν μαστίζει ή πολυνομία. Θά ήδυνάμεθα μάλιστα να είπωμεν ότι αυτή αποτελεί σήμερον οσοβάρην τροχοπέδην διά την προώθησιν πολλών εκ των ζητημάτων μας. Είναι και τούτο κατάλοιπον του άμαρτωλού παρελθόντος.

Κατά τό έτος 1940 ό Α.Ν. 2180) 40 ό όποίος άπετέλεσεν οταθόν εις τά εκπαιδευτικά μας πράγματα, ήτο, θά έλεγε κανείς, τό ευαγγέλιον παντός εκπαιδευτικού και παντός διοικητικού ~~οργάνου~~.

Ητό τόσοον πλήρης, διά την εποχήν του τουλάχιστον ό Νόμος ούτος, πολλοί των διατάξεων του όποίου και σήμερον ισχύουσιν, ώστε δέν ύπήρχε περιπτώσις να ανατρέξη κανείς εις άλλας πηγάς.

Σήμερον δεδαίως διεμορφώθη, μία διάφορος πραγματικότης.

Είναι, φρονούμεν, ή καταλληλοτέρα εποχή, τό καταλληλότερον κλίμα διά την έπεξεργασίαν και ψήφισιν ενός τοιούτου Νομοθετήματος - Καταστατικού χάρτου.

Ό κ. Υπουργός Έθνικής Παιδείας όστις συνέλαβε εις όλον του τό θάθος και πλάτος τό εκπαιδευτικόν πρόβλημα τής Έλλάδος θά δώση, πιστεύομεν, σχετικώς έντολās εις τά άρμόδια όργανα διά την έπεξεργασίαν ενός τοιούτου Νομοθετήματος.

Τό έν λόγω Νομοθέτημα θά πρέπει να είναι τό Α και τό Β των εκπαιδευτικών μας πραγμάτων. Θά καθορίξη τά καθήκοντα, τάς ύποχρεώσεις αλλά και τά δικαιώματα των εκπαιδευτικών όλων των βαθμών, των Διοικητικών όργάνων, την σύνθεσιν και τάς άρμοδιότητας των Συλλογικών όργάνων, τάς προαγωγάς, μεταθέσεις, πειθαρχικην διαδικασίαν και πάν θέμα τό όποιον άπεται τής ύπηρεσιακής και βαθμολογικής καταστάσεως των εκπαιδευτικών.

Τούτο θά είναι τό μεγαλύτερον έπίτευγμα εις τόν τομέα τής Διοικήσεως τής Έκπαιδεύσεως.

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

ΕΝ ΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙ

Ό Πρόεδρος τής Έθνικής Κυβερνήσεως λίαν ευστόχως έπεσήμανε τό γεγονός τής Διοικητικής άποκεντρώσεως.

Έάν τούτο είναι αναγκαίον διά την όλην διοικητικην μηχανήν του Κράτους, διά την Έκπαιδευσιν είναι έπιβεβλημένον.

Τό Υπουργείον Έθνικής Παιδείας έχει τόν μεγαλύτερον αριθμόν ύπαλλήλων.

Έξ αύτου προκύπτει ότι και τά θέματα είναι άπειράριθμα. Είναι έπομένως έκ των πραγμάτων άδύνατον, άνευ σο-

βαράς καθυστερήσεως να λυθώσι τά ζητήματα εκ του κέντρου και μόνον.

Τό κέντρον κατά την έκφρασιν του κ. Πρωθυπουργού πρέπει να καταστή έπιτελείον. Διά να γίνη όμως τούτο πρέπει πολλοί εκ των άρμοδιοτήτων τής Κεντρικής Υπηρεσίας να περιέλθουν εις τά Περιφερειακά Συμβούλια, Άνώτερα και Κατώτερα.

Τοιουτοτρόπως θά άποσυμφορηθί τό Άνώτατον Συμβούλιον, θά καταστή έπιτελείον και εις τάς κλίμακας του Υπουργείου εκάστην Τρίτην και Παρασκευήν δέν θά συνωστίζωνται κατά έκατοντάδας οι ένδιαφερόμενοι, άνευ ούδενός, πολλάκις, άποτελέσματος.

Γενάται όμως τό έρώτημα, ποία άντικείμενα δύνανται να περιέλθουν εις την άρμοδιότητα των Περιφερειακών Συμβουλίων;

Κατά την γνώμην ήμών πολλά. Υποδεικνύομεν τινά εξ αυτών 1) αι μεταθέσεις εκπαιδευτικών δυνάμει του Νόμου 2087) 52 «Περί συνυπηρητήσεως». 2) Αι μεταθέσεις έντός τής περιφέρειας των Α.Υ.Σ.Δ.Ε. 3) Οι εις δεύτερον βαθμόν σύνταξις των πινάκων προακτών εις τόν 3ον βαθμόν. 4) Αι χορηγήσεις έπιδομάτων τριετιών και πολυετίας των Έπιθεωρητών. Άκόμη και ό καταρτισμός των τελικών πινάκων μεταθετέων εις Αθήνας και Θεσσαλονίκην, δύνανται να περιέλθι εις τά οικεία Α.Υ.Σ.Δ.Ε. 6) Πέραν αυτών ή πειθαρχική δικαιοδοσία δύνανται να κλιμακωθί κατά τοιούτον τρόπον ώστε τό Άνώτατον Συμβούλιον να άποσυμφορηθί, καθισταμένων πειθαρχικών Συμβουλίων των Π.Υ.Σ.Δ.Ε. κλπ.

Φυσικά, πάντα ταύτα προϋποθέτουν σχετικην νομολογίαν. Βεβαίως. Πραγματοποιούμενα όμως θά ανακουφίσωσι μέγਾਲως τόν διδάσκαλον και θά διευκολύνωσι άφαντάστως τό έργον τής Διοικήσεως.

Ο ΑΙΡΕΤΟΣ

Έμελετήσαμεν πολλάκις την παράγρ. 12 του άρθρ. 17. του Α.Ν. 129) 67 δι' ής διά δύο γραμμών καθηργήθη ό θεσμός του αίρετου Έκπαιδευτικού Συμβούλου.

Όμολογούμεν ότι δέν δυνάμεθα να συλλάβωμεν την πρόθεσιν του συντάξαντος την παράγραφον ταύτην του Νόμου.

Διατί να καταργηθί ό θεσμός;

Μίαν θά ήδύνατο να αναμείνη κανείς άπάντησιν. Μήπως αναδειχθί εις την ύψηλήν ταύτην σκοπιάν πρόσωπον άνεπαρκές ή όπωσδήποτε διαβλητόν.

Η άπάντησις δέν είναι πλήρης. Οι διδάσκαλοι τής Έλλάδος έχουν τόσοον δεξί αισθητήριον ώστε κατά κανόνα δέν πλανώνται.

Μεγίστη περι τούτου άπόδειξις ή έκλογή αίρετου του έτους 1966.

Την εποχήν εκείνην εις τό Υπουργείον έδέσποζε τό Παιδαγωγικόν Ίνστιτούτον (Λεβιάθαν ως άπεκλήθη). Ό πολιτικός όρίζων θολός και ακαθόριστος, ή Διοίκησις τής Δ.Ο.Ε. σαφώς προσανατολισμένη, προς μίαν κατεύθυνσιν, διάφορα έντυπα κυκλοφορούντα τιμής ένεκεν παρώντρων τούς διδασκάλους προς την ίδίαν κατεύθυνσιν, και έν τούτοις τό φρόνημα των διδασκάλων δέν εκάμφθη. Άπεδείχθησαν διά μίαν άκόμη φοράν οι διδάσκαλοι ώριμοι και όξυδερκείς από πάσης πλευράς.

Μέ τοιαύτα δεδομένα τί είχεν έν νψ ό νομοθέτης και καθήργησε τόν θεσμόν; Δέν γνωρίζομεν. Άλλ' ούτε και δυνάμεθα να μαντεύσωμεν.

Έχομεν την γνώμην ότι ή παράγραφος αύτη του Νόμου πρέπει να έπανεξετασθί. Έπικειμένης μάλιστα τής εκδόσεως Νομοθετημάτων άφορώντων την Παιδείαν, εις έν έξ αυτών δέον όπως περιληφθώσιν έτεροι δύο γραμμαί διά των όποιων θά επανέρχηται έν ισχύί ό θεσμός του αίρετου εκπαιδευτικού Συμβούλου, εις την θέσιν του όποίου οι διδάσκαλοι άνεδείξαν εκπαιδευτικούς πρώτου μεγέθους.

Αυτή άλλως τε είναι και ή άποψις τής ΛΘ' Γενικής Συνελεύσεως του Κλάδου του Ίουλίου του έτους 1968, την όποιαν θέτομεν ύπ' όψιν των άρμοδίων.

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Πολλοί των Συλλόγων μας έχουν να έπιδείξουν λίαν αξιόλογον δραστηριότητα εις όλους τούς τομείς τής δημοσίας ζωής. Τό λέγομεν τούτο μεθ' ίκανοποιήσεως.

Πολλοί όμως εύρίσκονται εις κατάστασιν αδρανείας. Πέραν τής συγκεντρώσεως των συνδρομών υπό των μελών των

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ 21^{ης} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967

Υπό Κων. Ανδρικοπούλου, διδύλου μετεκ/μένου

Δύο χρόνια έπέρασαν από τότε! Δύο χρόνια γεμάτα από ήσυχία, από σταθερότητα, από πρόοδο, από έπιτεύγματα και από συνεχώς υψηλότερα και ιδανικότερα φερούμενα της Μεγάλης Ελλάδος μας.

Και σήμερα όλοι μαζί οι Έλληνες εορτάζουμε το γεγονός της Ανατολής της μεγάλης και αθάνατου εκείνης ημέρας, της 21ης Απριλίου του 1967. Εορτάζουμε την λαμπρόφορον Ανάστασι του Έθνους δηλαδή την ήρωική έξοδό Του από τον ύγρο και ανήλιο τάφο της Πολιτικής φαυλοκρατίας και ασυδοσίας, την απαλλαγή Του από το βουλο και παρ' όλιγον θανατηφόρον σφιχταγκάλισμα του Δόκινου Σατανά και των συνοδοιπόρων του, και την διετή δόξαλαμπρη πορεία Του εις την λεωφόρον της προόδου, της ήσυχίας και της προκοπής.

Διά τούτο, καθήκον ιερόν, υποχρέωσις ήθική και έπιταγή Έθνική, υποβάλλουν και έπιβάλλουν εις ημάς την Μεγάλην Εορτήν της Σήμερον. Και σήμερα ή σιγή, ή σιωπή, ή τα ύπανοσούμενα και οι ψυθιρισμοί δέν έχουν θέση εις τους λόγους και τάς πράξεις των αληθινών Έλλήνων. Διότι όλα αυτά και τά συνώνυμά των ανιστούν την εικόνα μιάς καταστάσεως ήθικώς ανεπιτρέπτου και Έθνικώς έπιζημίου, την όποιαν άνεδόξ μιάς έπιδεικνύουν οι άποδεδειγμένως πλέον έχθροι της Ελλάδος.

Σήμερον όλοι οι Έλληνες ήνωμένοι, χωρίς μίση και πάθη, πρέπει ορτάζοντες να χαίρουνται, να όμιλούν, να συζητούν και να διακηρύσσουν προς πάσαν κατεύθυνσιν το περιεχόμενον και τό νόημα της σημερινής Μεγάλης Εορτής και Επετείου. **Ναι! εορτάζομεν Έθνικήν εορτήν και ίδου διατί:**

Διά να εκφράσωμεν ευχαριστίας και να διαδηλώσωμεν εύγνωμοσύνην προς την Έθνοσωτήριον εκείνην ήμέραν του Απριλου του 1967 και προς τους άξιους πρωτεργάτας της - και κατά πρώτον εις τον άξιον και άνεπανάληπτον Έθνικόν ήγέτην της και Πρωθυπουργόν της ώρας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ - διά τά πολλά και πλούσια αγαθά, Έθνικά, Πνευματικά και όλικά, τά όποια μιάς έ β ώ ρ ι σ α ν !

Ναι! Αληθώς περί δώρων πρόκειται! Δωρηται: Η 21η Απριλίου 1967 και οι άξιοι Δημιουργοί της. Και Δωρολήπται: Ημείς οι Έλληνες και συνεπώς και αυτή αυτή ή μητέρα όλων ήμών, ή Μεγάλη και Αίονια Ελλάς των Έλλήνων Χριστιανών.

Η 21η Απριλίου του 1967 μιάς έδώρισε μεταξύ των άλλων την ήσυχία, την αγάπη, την σταθερότητα. Ηνωσεν όλους τους Έλληνας μαζί, έθεσεν υπέρνω των κομμάτων και του άτομικού συμφέροντος τό Έθνος και την Πατρίδα και άναιμάκτως έξηφάνισε τους πολλούς και τρομερούς κινδύνους, οι όποιοι άπειλούσαν τό Έθνος προεπαναστατικώς και οι όποιοι ώδηγούσαν τους Έλληνας εις τον κρημνον του δάεθρου και της καταστροφής.

Δώρα μεγάλα εις ημάς είναι και ή Ισχυροποίησις της Δραχμής και όλα όσα έγιναν δια την άνάπτυξιν και θελτίωσιν των τομέων του Έμπορίου, της Βιομηχανίας, της Ναυτιλίας, της Βιοτεχνίας και της παραγωγής αγαθών εν γένει.

Δώνον δι' όλους άνεξαιρέτως τους Έλληνας είναι ή οτοργή, ή αγάπη, ή συμπαράστασις, ό σεβασμός και ή σφίθθεια ή έμπρακτος, τά όποια δικαίως και όρθώς άπε-

δόθησαν εις τό πρόσωπον και τον ίδρωτα του Έλληνος άγρότου, ό όποίος μοχθεί και ποιά!..... (άγροτικά χρέη).

Δώνον έπίσης δι' όλους τους Έλληνας είναι ή προτεραιότης, ή όποια δίδεται έπισημώς τούσιν εις τον τομέα της ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ και ΑΓΩΓΗΣ όσον και εις τον τοιούτον της Κοινωνικής Στοργής και Αντιλήψεως.

Δώνον είναι εκείνο τό όποιον όλοι ζητούσαν έπιμόνως. Είναι «ή αλλαγή» την όποιαν ό Πολιτικός κόσμος της φαυλοκρατίας του τότε δέν ήθέλησε ή δέν ήδυνήθη να δώση εις τους Έλληνας και την Ελλάδα.

Αυτά και μερικά πού δέν άκούοιθόσαν και πολλά άλλα άκόμη είναι τά δώρα πού έδώρισεν ή Έπανάστασι εις όλους ημάς μέ... όλην την δύναμιν της ΨΥΧΗΣ της. Και έγιναν όλα αυτά άπλως και μόνο διότι ή ψυχή της Έπαναστάσεως δέν είναι τίποτε άλλο παρά μια και μόνη, δυνατή και μεγάλη ΠΙΣΤΙΣ. Πίστις εις την Ελλάδα, πίστις εις τό μεγαλειόν της Έλληνικής φυλής και εις την άθανασίαν της Έλληνικής ψυχής. Πίστις εις τό ένδοξον και Ιστορικόν παρελθόν της Ελλάδος και εις τό λαμπρόν και εύτυχές Μέλλον, τό όποιον της άνήκει. Πίστις εις την άνάγκην της έξαφανίσσεως από προσώπου της γής του θριαιμερού τέρατος, του Κομμουνισμού. Πίστις τέλος εις την Μεγάλην Ίδέαν, πού φέρει τό όνομα ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!

Αυτή ή τελευταία μορφή της πίστεως εις την ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ έκαμε την Έπανάστασιν να θέση ως ένα εκ των κυριωτέρων σκοπών της την έπαναστασιν της χώρας εις τον δμαλδον Πολιτικόν βίον της Αληθοϋς Δημοκρατίας και ουχί της Δημοκρατίας του ψεύδους, της συναλλαγής και της διασποράς των συνειδήσεων, την όποιαν δυστυχώς έγνωρίσαμεν εις τό κακόν παρελθόν.

Πρός τόν σκοπόν τούτον, χωρίς να ύπάρχηθια και προχειρότης έγιναν σοβαρά, αξιόλογα και Έθνικώς άξιόσημια άλλατα. Ποίος δέν έδωξε, ποίος δέν άκουσε, ποίος δέν έγνωρίσε ή ποίος δέν έζησε τον Νομικόν Άθλον, ό όποίος ονομάζεται Νέον Σύνταγμα της Ελλάδος;

Άκόμη εν συνεχεία ελήφθησαν μέτρα και έθεσίσθησαν Διατάξεις μέ σκοπόν την ώθησιν του Προβλήματος της δμαλότητας του Μέλλοντος. Έδώ πρέπει να σημειωθή ή έπαναστασιν εις την Ισχύν ώρισμένων άρθρων του Συντάγματος ως του περί του άσούλου της κατοικίας και άλλων τινών. Και ήτο αυτή μία χειρονομία ή όποια διεθνώς και έπισήμως χαρακτηρίσθη ως λιαν φιλελευθέρα και έπικοδομητική. Τέλος πρό όλιγων ήμερών συνεστήθησαν Έπιτροπαι Νομοσβών αι όποιαι άνέλασθον την σύνταξιν των Κειμένων του Νόμου εις εφαρμογήν Διατάξεων του Συντάγματος.

Και Ημείς: άκούομεν... θλέπομεν... τά Πάντα επί δύο έτη συνεχούς προσπάθειας και αναδημιουργίας... και τί πράττομεν;

Ίδου τί!...: Θαυμάζομεν... άπορούμεν... χειροκροτούμεν... συμπαιριστάμεθα... θοηθοούμεν... εορτάζομεν την έπέτειον της Μεγάλης Ημέρας... εύχόμεθα ολουψώς να εορτάζομεν και την πολλοστήν επέτειόν της... χειροκροτούμεν και ζητωκραυγάζομεν:

ΖΗΤΩ Η 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967
ΖΗΤΩ ΟΙ ΣΩΤΗΡΕΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ
ΖΗΤΩ Η ΑΙΩΝΙΑ ΕΛΛΑΣ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Εις τας έφημερίδας «Χρονογράφος του Πειραιώς» και «Θάρρος» της Δράμας έδημοσιεύθη άρθρον με τον έν έπικεφαλίδη τίτλον, έχον ως άκοιούθως:

Ουδέποτε από της Έθνικής παλιγγενεσίας τό ενδιαφέρον όσων εκυβέρνησαν την πατρίδα μας έστράφη προς τον εκπαιδευτικόν κόσμον και προς τους ανθρώπους εκείνους οι όποιοι δημιουργούν τον νέον Έλληνα και σφρηλατούν την ψυχήν του. Ουδέποτε Πρωθυπουργός της χώρας κατεδέχθη να άπευθυνθή ιδιαίτέρως προς τον Έλληνα διδάσκαλον. Οι εκπαιδευτικοί ύπηρεσαν πάντοτε παραμερισμένοι κρατικοί λειτουργοί δια την ύψηλην άποστολήν των όποιαν ουδέεις έβειξε προσοχήν. Κατά καιρούς μόνον έγινοντο μερικά έντυπωσιακά εκδηλώσεως, έθμελιώνοντο κτίρια, πού δέν έτελείωναν και ίδρύοντο Πανεπιστήμια εις τά χαρτιά. Ουδέεις όμως έσκέφθη να άπευθυνθή προς την ψυχήν του εκπαιδευτικού λειτουργού, να την δονήση με κήρυγμα αίσιοδοξίας και προόδου και να ύπογραμμίσση την σημασίαν της άποστολής του διδάσκαυτος ως θεμελιωτού της αύριανης κοινωνίας.

Εις τό μέγα τούτο θήμα έπραχώρησεν ό Πρωθυπουργός κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος, ύταν ώμίλησεν εις την συγκέντρωσιν των εκπαιδευτικών λειτουργών. Δέν ήσυχλήθη κατά τον λόγον του αυτόν με κτίρια, με ένκαταστάσεις, με τά κενά της Παιδείας, με τά έποπτικά όργανα, και του γνωρίζει πολύ καλώς τά θέματα και έχει έπληφθή της θεραπειάς των. Βασικώς ήσθάνθη ό Πρωθυπουργός την άνάγκην να στραφή εις τας ψυχάς, να έτάση καρδιάς και νεφρούς και να ύψωση την φωνήν του εις ένα έμπνευσμένον και παλλόμενον κήρυγμα.

«Σεις είσθε οι δημιουργοί των νέων Έλλήνων» ειπε προς τους εκπαιδευτικούς. Και προσέθεσεν ότι «έν αφήσωμεν τον χρόνον να παρέρχεται χωρίς την απαιτούμενην προσπάθειαν τότε θα χάσωμεν Έλληνας». Και άνγνωρίσθη πανηγυρικώς τον έξαιρετικόν ρόλον του εκπαιδευ-

τικού λειτουργού έτόνισεν ότι εις αυτόν έλαχεν ό κληρος να άντιμετωπίση την εύθύνην του δημιουργού, όπως απαιτεί τό Έθνος.

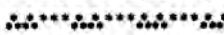
Έξερχόμενος από τό πλαίσιον της γραφειοκρατικής ρουτίνας έζητήσεν από τους εκπαιδευτικούς να μη κινούνται με τυποποιημένας μεθόδους και ύπεγράμμισεν ιδιαίτέρως τό γεγονός ότι «έν και δέν είναι ό ίδιος εκπαιδευτικός, έν τούτοις, όπρξα διδάσκαλος εις τό μεγάλο Σχολείον πού λέγεται Στρατός! Χαράσασον δέ τας γραμμάς της έξορμήσεως έτόνισεν ότι «τό πρόβλημα δέν είναι μόνον να μεταδώσωμεν τας γνώσεις, αλλά να δημιουργήσωμεν άτομα Ικανά να άτιμωτήσιν τας συνθήκας της ζωής». Και εκάλασε τον εκπαιδευτικόν να βοηθήση να άντιληφθώσιν τά παιδιά την μεθοδευμένην εργασία, να εισέλεθ εις την ψυχήν του μαθητού να διαπλάση τον Έλληνοπαίδα, όποτε θα έχη προσφέρη μεγίστην ύπηρεσίαν προς τό Έθνος.

Έζητήσεν άκόμη ό κ. πρωθυπουργός την συνεργασίαν των διδασκάλων με τους γονείς, διότι από την συνεργασίαν αυτήν θα γεννηθή ό νέος Έλληνας. Χαρακτηρίζων την όλην προσπάθειαν ως έθνικην άνάγκην εκάλασε τον διδάσκαλον να θυσιάση εις τό έργον αυτό τό πέν και προσέθεσε χαρακτηριστικώς, αλλά και τόσον έμφαντικώς: «Η Έλλάς κρέμαται εις τά χέρια, τον έγκέφαλον και τά χείλη του εκπαιδευτικού».

Πότε ελέχθησαν τόσα σοφά, τόσον έμπνευσμένα, τόσον υπέθυνα και παρηγορα λόγια; Πότε άλλοτε ύπεγραμμίσθη ή εύθύνη του εκπαιδευτικού, ή άποστολή του, ό ρόλος του; Πότε εκλήθησαν οι διδάσκοντες να σπεύρουν τον σπόρον της αληθείας; Τούτο σήμερα μόνον συμβαίνει δια πρώτην φοράν. Και άποτελεί άπόδειξιν σεβασμού και στοργής προς τους εκπαιδευτικούς, όταν ό Πρωθυπουργός, μαζί με την ύπόσχεσιν προσεχοϋς μισθολογικής μεταχειρίσεως, λέγει προς αυτούς: «Σώσατε και βοηθήσατε την Ελλάδα. Είναι εις τό χέρι σας».

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΦΟΡΕΙΑΙ

— Η Σχολική Έφορεία του Δημοτικού Σχολείου Τιροβάς δια πράξεώς της εκφράζει τας άπείρους ευχαριστίας προς τον όμογενή Β. Γ. Βασιλείου και άνακηρύσσει τούτον εύεργέτην δια την δίδασιν 224.500 δραχμ. προς στέγασιν αθώσσης διδασκαλας και άφοδευτηρίων.

— Η Σχολική Έφορεία του Δημοτικού Σχολείου Έλευθεροχωρίου - Γρεβενών εκφράζει τας άπείρους ευχαριστίας της πρόν τον Αιδεομώπατον Ίερέα Γεωργακόπουλον Μαρίνον και την Χριστιανικήν Ένωσιν Κυριών δια την δωρεάν άποστολήν εις τους μαθητάς δεμάτων Ιματισμού - γραφικής ύλης και έποπτικόν μέσων.

— Η Σχολική Έφορεία του Δημοτικού Σχολείου Λιμνοτόπου εκφράζει τας ευχαριστίας και την εύγνωμοσύνην της προς τον κ. Ί. Κανάνην δικηγόρον Θεσσαλονίκης δια την προς τό σχολείον δωρεάν της Έγκυκλοπαιδείας του «Ηλίου»

ΡΥΘΜΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

Για τό Δημ. Σχολείο

Τό πιδ κατάλληλο βιβλίον για Γυμναστικές Έπιδείξεις σελίδες 144 - Έκδοσις 1968

Άποστέλλεται άμέσως από τον συγγραφέα άντι 50 δραχμών

Δ/σις: ΒΑΣ. ΒΥΤΙΝΑΡΟΣ Γυμναστής

Βούλαρη 50 Πειραιεύς Τ. Τ. 14

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΤΙΘΕΝΤΑΙ ΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ
ΤΑ ΑΡΘΡΑ 13 ΠΑΡ. 1, 18 ΚΑΙ 19
ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 61) 9-4-69 Φ.Ε.Κ. (τεύχος Α') ἡ ὑπ' ἀριθμ. Β' Πράξις τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως δι' ἧς τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν 3 ἄρθρα τοῦ Συντάγματος, ἔχουσα ὡς ἀκολουθίας:

ΠΡΑΞΙΣ Β'

Τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως

Ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 138 τοῦ Συντάγματος, τίθει διὰ τῆς παρούσης Πράξεως Β' εἰς ἐφαρμογὴν τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος 13 παρ. 1 περὶ τοῦ ἀσύλου τῆς κατοικίας, 18 περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ συνέρχεσθαι καὶ 19 περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ συναρτίζεσθαι.

Ἡ παρούσα Πράξις Β' δημοσιεύθητῃ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9-4-1969
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΙΣ ΣΥΝΤΑΓΩΝ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἠφαλιμένοι τοῦ δημοσίου διὰ τὴν παροχὴν ὑγειονομικῆς περιθάλψεως ἀπαλλάσσονται τοῦ λοιποῦ τῆς ὑποχρεώσεως νὰ προβαίνουν διὰ τῶν φαρμακοποιῶν εἰς τὴν κοστολόγησιν τῆς συνταγῆς τὴν πρό τῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως. Ἡ κοστολόγησις θὰ γίνεταί κατά τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνταγῆς τοῦ φαρμακοποιῦ ὑποχρεωμένου νὰ ἀναγράψῃ τὴν ἀξίαν τῶν φαρμάκων καὶ ἐπὶ τοῦ συνταγολογίου.

**ΕΒΔΟΜΑΣ ΠΡΟΛΗΨΕΩΣ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ 23 - 30
ΜΑΪΟΥ 1969**

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας δι' Ἐγκυκλίου του, ἐκαινοποίησε πρὸς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἄρχα τῆς Χώρας τὸ πρόγραμμά τῆς 11ης ἑβδομάδος προλήψεως ἀτυχημάτων.

Ὡς σύνθημα τῆς ἐφετινῆς ἑβδομάδος ἐτέθη διὰ μὲν τὰ τροχαία «Ἡ εὐγένεια συμβάλλει εἰς τὴν ἀμαλὴν καὶ ἀσφαλὴ κυκλοφορίαν», διὰ δὲ τὴν ἐργασίαν «Μὲ τὴν νοικοκυρωσὴν καὶ τὴν μεθοδικότητα ἀποφεύγομε τὰ ἀτυχήματα».

ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας ὑπέμνησεν εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικούς λειτουργοὺς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 ἐδάφ. 2 τοῦ Α.Ν. 1359/1949 συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικούς τῶν δημοσίων σχολείων, ἡ παρὰ τοὺς ἰδιαιτέρων μαθημάτων εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν Γυμνασίων.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ & Η ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΝΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Τὸ Α.Γ.Σ.Ε. ἐνέκρινε τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν μαθητῶν Ε' καὶ ΣΤ' τάξεων, πλὴν τῶν Ἑλληνικῶν.

Κατόπιν τούτου ἀπεφάσισεν τὴν ἀνάθεσιν τῆς συγγραφῆς τῶν ἀναγκαζομένων εἰς τὰς Ε' καὶ ΣΤ' τάξεις βοηθητικῶν βιβλίων, εἰς διδασκάλους - συγγραφεῖς.

Οἱ ὀρισθέντες διδασκαλοὶ θὰ παραδώσωσι εἰς τὸ Α.Γ.Σ.Ε. μέχρι τέλους Ἰουνίου ἐ.ε., τὰ νέα βιβλία, ἴνα, μετὰ τὴν ἔγκρισιν τούτων ἀποσταλῶσι εἰς τὸν Ο.Ε.Δ.Β. πρὸς ἐκτύπωσιν.

Τὰ βιβλία ταῦτα θὰ συνταχθῶσι βάσει τοῦ νέου ἀναλυτικοῦ προγράμματος.

ΔΩΡΕΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΚΟΛΕΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, ἀπέστειλαν 44 δέματα περιέχοντα διάφορα εἶδη ἱματισμοῦ, ὑποδήσεως καὶ γραφικὰ ὄπλα εἰς 9 ἐπαρχιακὰ Δημοτικὰ σχολεῖα.

ΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Καθ' ὅς ἔχομεν πληροφορίας οἱ διορισμοὶ νέων διδασκάλων θὰ γίνωνται ἀφοῦ προηγηθῶν αἱ μεταθέσεις τῶν ὑπηρετοῦντων παλαιότερων ἀπὸ Π.Υ.Σ.Δ.Ε. εἰς Π.Υ.Σ.Δ.Ε. Αἱ μεταθέσεις αὐταὶ ὑπολογίζονται ὅτι θὰ πραγματοποιηθῶσιν ἐν τῷ τοῦ Μαΐου ἐ.ε.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ & ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθμ. 103) 8-4-69 Φ.Ε.Κ. (Τ.Γ') ἐδημοσιεύθησαν αἱ παραιτήσεις τῶν κάτωθι ἐκπαιδευτικῶν Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἡτοι:

Ἐπὶ βαθμῷ βω

- 1) Μιχαὴλ Βασιλάου
- 2) Στυλιανοῦ Σουλτοῦκη
- 3) Χρυσάνθης Σταθάκη

Ἐπὶ βαθμῷ δω

- 1) Ὀμήρου Μαυρίδου
- 2) Ἀφροδίτης Κουτσουμάρη
- 3) Μενελάου Λεβέντη

Ἐπὶ βαθμῷ ρφ

- 1) Ἀναστασίας Σαλτοῦρου Νηπιαγωγοῦ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Δ.Ο.Ε. ἐκμισθοὶ δύο συγκροτήματα γραφείων ἐκ 2 - 3 ὀψωνίων, καθαρὰς ἐπιφανείας 37 καὶ 54 μ² ἀντιστοίχως, εὐρισκόμεθα εἰς τὸν Γ' ὄροφον τῆς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ξενοφώντος 15α (Σύνταγμα) Πολυκατοικίας, ἔνθα καὶ τὰ Γραφεῖα τῆς.

Πληροφορία καθ' ἐκάστην 9 - 13 εἰς τὴν ὡς ὄνω διεύθυνσιν. Τηλεφ. 221316.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ Ν. 2087/52

Ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 106) 9-4-69 Φ.Ε.Κ. (Τ.Γ') αἱ μεταθέσεις δυνάμει τοῦ Ν. 2087 τῶν κάτωθι λειτουργῶν Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἡτοι:

- 1) Ἐλένης Μαστροδοῦκα, εἰς τὸ 8ον Δημ. Σχολ. Μυτιλήνης Β' περιφ. Λέσθου
- 2) Ἀλίκης Κουτσομύτη, εἰς τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Β' περιφ. Λέσθου
- 3) Ἀγγέλας Βουγιούκα, εἰς τὸ 8ον Δημ. Σχολ. Μυτιλήνης τῆς Α' περιφ. Λέσθου
- 4) Εἰρήνης Κωνσταντακέλλη, εἰς τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Μυτιλήνης τῆς Β' περιφ. Λέσθου
- 5) Εὐσθίας Μαρίνου, εἰς Δημ. Σχολ. Ἀνδραθίδας περιφ. Λεγαίνων
- 6) Παναγιώτου Παναγιωτοπούλου, εἰς τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Ἐλευθεροπόλεως Β' περιφ. Καθάλας
- 7) Ἐλισάβετ Ζουλιάνη, εἰς τὸ 10ον Νηπ)γεῖον Σεργῶν τῆς Α' περιφ. Σεργῶν
- 8) Ἀδελφάντης Πυρομάλλη, εἰς τὸ 5ον Δημ. Σχολ. Πύργου τῆς περιφ. Πύργου
- 9) Σουλτάνας Σταμπουλίδου, εἰς τὸ 1ον Νηπ)γεῖον Τρικάλων τῆς Α' περιφ. Τρικάλων
- 10) Μαρίας Φίκα, εἰς τὸ 3ον Δημ. Σχολ. Ἐλευσίνος περιφ. Ἀττικῆς
- 11) Ἀναστασίου Θεοδώρου, εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Αὔλωναρίου περιφ. Κῶμης
- 12) Αἰκατερίνης Σχινᾶ, εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Ἀλικιανοῦ Β' περιφ. Χανίων
- 13) Βασιλικῆ Θεοδωροπούλου, εἰς τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Μεγάρων περιφ. Ἀττικῆς

Ὡσαύτως ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 108) 16-4-69 Φ.Ε.Κ. (Τ.Γ') αἱ μεταθέσεις δυνάμει τοῦ Νόμου 2087) 52 τῶν κάτωθι διδασκάλων:

- 1) Χριστ. Ἀποστολοπούλου, εἰς τὸ δημ. σχολεῖον Ἁγίων Ἀναργύρων Λακεδαιμόνος
- 2) Εὐθ. Κοσμίδου, εἰς τὸ δημ. σχολεῖον Νέας Καρυᾶς Α' περιφ. Καθάλας
- 3) Ἰωάννου Παπαθεοδώρου, εἰς τὸ δημ. σχολεῖον Παγιαρίου τῆς Α' περιφ. Θεσσαλονίκης
- 4) Χρήστου Πολύση, εἰς τὸ δημοτ. σχολ. Μεγαλοχωρίου Β' περιφ. Τρικάλων
- 5) Θεμιστ. Θεοδοσοπούλου, εἰς τὸ δημ. σχολ. Τυμφορητοῦ Α' περιφ. Φθιώτιδος
- 6) Λυγερῆς Κούρλα, εἰς τὸ δημ. σχολ. Περσικίου περιφ. Λακεδαιμόνος
- 7) Νικολάου Στιβακτάκη, εἰς τὸ δημ. σχολ. Ἀντισκαρίου Α' περιφ. Ηρακλείου
- 8) Ἀμαλίας Ἀγγελίδου, εἰς τὸ δημοτικὸν σχολ. Βιλλίων περιφ. Ἀττικῆς
- 9) Κυριακούλας Μανιατάκου, εἰς τὸ δημ. σχολ. Σπάτων περιφ. Ἀττικῆς.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΙΔΑΣΤΗΛΙΣΣΩΝ

Ἐκ τῶν δημοσιευθέντων συμπληρωματικῶν πινάκων μεταθετῶν διδασκαλισσῶν εἰς Τ.Δ. Πρατευούσης μετετέθησαν ἡδη εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ 80 διδασκίσαι ἐκ τῶν ὁποίων 60 ἐκ τοῦ Α' πίνακος καὶ 20 ἐκ τοῦ Β' τοιοῦτου.

ΑΠΕΧΩΡΗΣΗΝ

ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ο Κ ΚΟΥΡΝΙΑΣ

Διὰ Β. Δ)τος δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 103) 8-4-69 Φ.Ε.Κ. (Τεύχος Γ') ἀπεχώρησεν τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ 10-3-1969 δ κ. Κων)νος Κούρνιας Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἐκπαιδεύσεως, ὡς συμπληρώσας ὑπερτρίακονταπενταετη πραγματικὴν ἡμοσίαν ὑπηρεσίαν.

Εἰς τοῦτον ἐκφράζεται ἡ πλήρης Βασιλικὴ εὐαρέσκειά διὰ τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του θὰ διατηρῆ δὲ τὸν τίτλον τῆς θέσεως ἣν κατείχε.

ΤΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 247) 8-4-1969 Φ.Ε.Κ. (Τ. Β') ἡ ὑπ' ἀριθμ. 8800 ἐ.ε. ἀπόφασις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας περὶ ἀναλυτικοῦ καὶ ὄρωλοιοῦ Προγράμματος τῆς προκαταρκτικῆς τάξεως τῆς Εἰδικῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ μόρφωσις καὶ ἐπιμόρφωσις ἡμιδιδασκόντων Μουσουλμάνων διδασκάλων.

Ἐν αὐτῇ καθορίζονται 29 ὥραι διδασκαλίας ἑβδομαδιαίας καὶ θὰ διδάσκωνται τὰ κάτωθι μαθήματα: Ἑλληνικά, Ἱστορία, Γενικὴ Ψυχολογία, Γεωγραφία, Μαθηματικά, Φυσικὰ, Σωματικὴ Ἀγωγή, Τεχνικὰ, Γεωπονικὴ καὶ Μουσικὰ.

900 ΖΕΥΓΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΑΠΟΡΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ

Πρωτοβουλία τοῦ κ. Δημάρχου Κεραταίνου καὶ τῆς συνεργασίας τῶν Διδασκόντων τῶν Δημοτικῶν Σχολείων τοῦ Δήμου διενεμήθησαν 900 ζεύγη ὑποδημάτων εἰς ἀπόρους μαθητὰς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ

Οἱ μαθηταὶ τῶν Δημ. Σχολείων τῆς Β' Περιφέρειας Τρικάλων, προσέφερον ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ΣΩΤΗΡΟΣ, τὸ ποσὸν τῶν 75.867 δραχμῶν.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» ἔλαθε χόραν ἀπὸ 1-20 Ἀπριλίου ἐ.ε. ἔκθεσις ζωγραφικῆς τῶν συναδέλφων κ.κ. Ε. Νταλλῆ καὶ Π. Παναγιωτοπούλου.

Ἡ ἔκθεσις ἐσημειώσα πλήρη ἐπιτυχίαν οἱ δὲ συνάδελφοι ἀπέσπασαν τὰ συγχαρητήρια τῶν ἐπισκεπτῶν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Εἰς τοὺς δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχασιν γάμου ἐκλεκτὸς συναδέλφους Πηγάκου Παναγιωτῆν καὶ διδάξαι Ἐξαρχάκου Ἰωάννην καὶ Μπαγιακού Νικολάου καὶ Σαρμάνη Εὐαγγελίου δ Διδασκαλικὸς Σύλλογος Λακεδαιμόνος συγχαιρῆθε θερμῶς καὶ ἐχρεῖται ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ὁ Πρόεδρος
ΜΥΛΩΝΑΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ